

Slovenec izhaja vsaki petek dana in z dnevom naslednje nedelje.

Nedeljina velja za Avstrijo: za celo leto 12.500, za pol in četrta razmerno; za Ogrsko 4 K 50 vin, za celo leto za Nemčijo stane celo leto 5 kron, za Ameriko pa 6 kron; za drugo inozemstvo se računi naročnino z ozirom na visokost poštine. Naročnino je plačati naprej. Posamezne se prodajajo po 6 v. Upravništvo in upravništvo se nahajata v Ptuju, gledališko poslopje štev. 3.

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonji, ali rokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 80, za 1/2 strani K 40, za 1/4 strani K 20, za 1/8 strani K 10, za 1/16 strani K 5, za 1/32 strani K 250, za 1/64 strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 27.

V Ptiju v nedeljo dne 7. julija 1912.

XIII. letnik.

Somiljeniki in prijatelji!

V tekih bojih, ki jih danes vodi ljudstvo in političnem, duševnem, kakor gospodarskem, treba je ojstrega orodja. Kdor se ne bude premagan! **Kmetje, delavci in obrtniki** se doslej v resnici niso branili; oni so bili kar ovca, katera se pusti mirno striči. A resni so jih pričeli vendar dramiti in danes se kar vsako zaveda, da brez boja ui zmage. Najboljši orodje v takih bojih pa je **pošten, samoznan, neodvisen ljudski list**. Z njim edino se more peljati boj proti vsem onim, ki hočejo na troske ljudstva napredovati in se mastiti.

STAJERC

vedno tak samostojni list. Nobena stranka ni pokroviteljica, noben stan ni njegov zastavnik — sam za-se je naš „Stajerc“! Zato nikomur ni odgovornosti dolžan in nisem, ki bi mu zapovedoval; — **sam svoj gospodar** je naš „Stajerc“! To pa je **njegova mati**; kajti človek, ki je na vse strani neodvisen, edino

pot pravice

so in se brez ozira na levo in desno zgolj v resnico zavzemati. Nam ni bilo nikdar za namevanje strank, za dobiček, za podpiranje vladkih činiteljev, — ne, mi smo imeli vse druge cilje!

Za ljudstvo,

se pravi za **delavce, obrtnike in za kmete** in se vedno borili in se bodemo i zanaprej borili. Ti stanovi so bili doslej v hlapčevskih zahodih, zatirani in izkoriscani, v „imenu naročnosti“ zatirani in v „imenu vere“ izmognani. „Stajerc“ edino jim je prišel na pomoč, postal pa jih

veseli bič,

laterim so prepodili pijavke in trinoge. **Zato** ljudski sovražniki tudi „Stajerca“ sovražijo.

Somiljeniki! Vse to sovraštvo nam doslej niso skodovali; čimborj so nasprotunci bevskači, vendar je postajalo število naših somiljenikov, kar naj bode i zanaprej. Vsakdo, ki mu je za resnico in pravico, naj agitira za „Stajerca“, mu prinaša novih somiljenikov in odjemel, da nas bode kakor listja in trave . . .

„Stajerc“ pa je tudi najcenejši list. Vkljub temu, da izhaja na 8—12 straneh z mnogimi ilumi, stane le: Za Avstrijo: za celo leto 12.500, za pol in četrta razmerno; za Ogrsko 4 K 50 vin, za celo leto; za Nemčijo stane celo leto 5 kron, za Ameriko pa 6 kron; za drugo inozemstvo se računi naročnino z ozirom na visokost poštine. Naročnino je plačati naprej. Posamezne se prodajajo po 6 v. Upravništvo in upravništvo se nahajata v Ptuju, gledališko poslopje štev. 3.

Na delo za „Stajerca!“

Regulacija Drave žrtev slovenske obstrukcije.

Ugledni strokovni list „Öster. Wasserwirtschaft“, ki se ne peha za nobeno stranko in za nobeno narodnost, temveč nastopa edino za zboljšanje našega gospodarstva, prinaša v zadnji številki pod zgorajšnjim naslovom zanimivi članek o zločinski obstrukciji slovenskih poslancev v štajerskem deželnem zboru. Članek je velepomenben in dokazuje, kako valikansko škodo delajo prvaško-klerikalni poslanci v bogemu slovenskemu ljudstvu. Zato smatramo za potrebno, da prinesemo glavne točke omnenjenega članka.

Milijone in Milijone se vsako leto za reguliranje rek izdaja in težko obremenjeni davkokplačevalec jih plačuje z ozirom na dobro namen radevoljno. Ali zdaj naj se to z velikimi žrtvami storjeno delo ravno tam vstavi, kjer je vsled velike nevarnosti in žalostnega položaja prebivalstva najpotrebenje, namreč ob Dravi. In tako nizki vzrok zato! Samo zato, ker se je pričelo v glavah nekaterih slovenskih hujščačev mešati in ker so ti hujščači delovanje štajerskega deželnega zbora motili!

Vodstvo dravske regulacije v Ptiju je že razpuščeno. Oglejmo si celo zadivo natančno! Kakor navadno, plačati ima pri regulacijskem delu dotična kronovina skupno z državo in melioracijskim skladom po eno tretino troškov. Dela, ki so ob Dravi nadalje potrebna, t. j. nadaljni delavnini programsko-pričetnim proračunom troškov je bilo vse že postavljeno potom dovoljeno. Edino deželni zbor štajerski bi moral še dovoliti, da se potrebeni deželni prispevki izplačajo. V tem trenutku pa so preprečili slovenski poslanci delovanje deželnega zbora, vkljub temu, da so ti poslanci ravno zastopniki teh občin, katere so vsled povodnji v največji nevarnosti in katere bi regulacijo Drave najbolj potrebovale. Noben pametni človek bi si ne mislil, da bodejo slovenski hujščači na tako bedasti način sami sebi škodovali.

Cisto slovenske vasi Zabovce in Novaves, kjer se bregovi že trgajo, so v nevarnosti, da bi ob povodnji Drava odnesla hiše, gospodarska poslopja, vrte in zemljišča, kajti tukaj ravno je Drava že večkrat tudi pri mali povodnji veliko škodo povzročila. Ravno tukaj je prebivalstvo tudi že davno po regulaciji hrepeleno. In ravno poslanci teh občin v pokrajini v deželnem zboru so regulacijo preprečili ter zaupanje svojih volilcev za strankarsko-politično hujškarijo zlorabiljali.

Vsa pri tem popolnoma gospodarskem in za vso splošnost velepomembnem vprašanju naj bi se bilo narodnosti boj za kratke čas izpustilo; pomisliti bi se moralno nevarni položaj ob Drave ogroženih občin. Ako bi imeli slovenski poslanci le iskrico razumnosti za svoje dolžnosti in ne samo divje narodno sovraštvo, potem bi morali že davno nato gledati, da bi se regulacija čim hitreje izvršila.

To je najobčutljivejša točka štajerskega gospodarskega življenja, kajti tu se ni šlo le za

blagostanje štajerske dežele sploh, marveč zlasti za ono slovenskega ljudstva. Zato je nastop slovenskih poslancev tako oduren in zaničevanja vreden. Ne avstrijski vladi se je delalo s tem sitnosti, marveč le lastnim rojakom, ki so vsled tega nastopa v veliki nevarnosti.

Iz teh vzrokov, — kjer so slovenski poslanci delo v deželnem zboru vstavili — tudi vlada ni izplačala državnega prispevka, stavbeno vodstvo v Ptiju se je moralno razpustiti in znižane posle okrajnemu stavbenemu uradu v Mariboru oddati.

Strokovnjaki pa vedo, da se regulacijska dela, ki so še nedokončana, jake težko varuje ter vzdržuje. Taka nedokončana dela povzročajo še veliko večjo škodo v slučaju povodnji. Ni čuda, da se obrača jeza slovenskega ljudstva (zlasti na progi Maribor-Središče) proti slovenskim poslancem in da pravi ljudstvo: „Škoda, da se take poslane ne požene takoj k vragu!“

V takih slučajih, ko se milijone težko zasluzenega ljudskega denara zaradi strankarskega sovraštva posameznih poslancev zapravi, človek nima več veselja do javnih konstitucionalnih zastopih. Odgovornost, ki so jo vseki slovenski poslanci s svojim nastopanjem na se, je nedogledna, kajti prva prihodnja povodenj zamore že uničiti vse dosedanje zgradbe, ki so milijone koštale, nadalje pa tudi spraviti v nevarnost človeška življenja ter druge milijone na tuji lasti.

V takih razmerah pa je pač tudi vprašanje, je li bi ne mogla državna uprava od dežele nedovoljena sredstva kot neobhodno potrebno zadevo sama odrediti, da se prebivalstvo brani pred valikanskim nesrečo. Proti za delo nezmožnemu državnemu zboru poznaš § 14, na Ogrskem poznaš enega grofa Tisza, — ali bi se ne dalo tudi za uporne slovenske poslance najti kot „ultima ratio“ kako sredstvo, predno je prepozno in predno bode vsa Avstrija nedogledne posledice tega zločinskega postopanja nosila?!

Vlada mora in bode najdla sredstva, da prepreči ta udarec in vsi pošteno misleči Avstrijani ji bodejo pomagali.

SUKNA

in modno blago za gospode in gospe
priporoča izvozna hisa 140

Prokop Skorkovsky in sin
v Humpolci na Češkem.

ZEFIRE

Vzorci na zahtevo franko. Zelo zmerne cene. Na željo hočem dati takoj izgotoviti gospodske obleke.

Politični pregled.

Naš cesar postal je te dni vladar z najdaljšim vladarskim časom; nikdar še ni bilo ne cesarja ne kralja ne kneza, ki bi bil tako dolgo vladal. Angleška kraljica Viktorija vladala je od 20. junija 1837 do 22. januarja 1901; naš cesar pa je to dobro danes (dné 5. julija 1912) prekoracil. Le navidezno je francoski kralj Ludvik XIV. dalje vladal; on je postal namreč po smrti svojega očeta (14. maja 1643) francoski

kralj; a takrat bil je šele 5 let star, tako da je morala njegova mati zanj vladati in je resnični kralj šele 1. 1661 postal; umrl pa je l. 1715. Zgodovina torej ne pozna nobenega vladarja, ki bi držal žeslo tako dolgo v svoji roki kakor naš cesar. In koliko je v tem času prestat! Dal Bog, da bi še dolga leta vstrajal v korist vsem narodom in vesoljnem miru!

Na Štajerskem imamo glasom natančnih poročil od zadnjega štetja skupno 1.441.604 prebivalcev. Od teh spada na spodnje-štajerske okraje: mesto Celje 6.993, mesto Maribor 27.974, mesto Ptuj 4.634, oklica Celja 116.775, okraj Konjice 22.019, okraj Ljutomer 27.553, oklica Maribora 94.245, oklica Ptuja 81.860, okraj Brežice 50.205, okraj Sloveniji-Gradec 42.947.

Tajna cesarska svetovalca postaneta letos glasom poročil iz poslanških krogov škof dr. Kaltner v Celovcu in škof dr. Kalan v Trstu. Zanimivo je, da se ljubljanskemu političnemu škofu dr. Jegliču ne podeli tega odlikovanja. Že vedo, zakaj ne . . .

Konji zasluzijo svojo krmo

z nogami!

393

Hromi konj ne zasluzi, temveč stane vsak dan denarja! Zdravi, krepki konj ne stane nič več krme nego hromi, bolni, in ima večjo prodajalno vrednost.

„Pegasol“ od živinozdravnika Groba napravi muškejne, članke in kite gibčne in

ozdravi hromost ter otrpnost hitro,
naj pride ta bolezen potem od zapehnenja, revmatizma, udarjenja ali kaj drugega.

Izvrsto je tudi to sredstvo proti vsem drugim slabostim v nogah konjev.

Slabotni konji postanejo krepki in ognjevit, kjer zamorejo zopet svoje noge v redu rabiti.

Tako piše nadvojvode komora o vplivu fluida:

Komora Nj. c. in kr. visokosti veleč, gospoda nadvojvode Otona:

Gospodu Ph. Mr. Paraskovich, lekarnar.

Prosim, da mi vpošljete nadaljnih 10 zavojev Vašega fluida za konje. Obenem se počastim Vam naznani, da se bode Vaš konjski fluid, ki kot univaltalno sredstvo koristne službe dela, vedno in izključno v hlevu konjev za jezditi Nj. c. in k. Visokosti veleč, g. nadvojvode Otona rabilo in zamorem to izbornu univaltalno sredstvo vsakomur najbolje priporočati.

Z velespoštvanjem

O. Romwalter, nadvojvode hlevski mojster.

„Pegasol“ je močnejši fluid v suhi obliki, se torej lahko rabi med potoma. Drži se leta dolgo in naj bi bilo pri vsakemu lastniku konj v zalogi.

Veliki zavoj stane samo 2 kron 50 vinarjev. En dan hromosti stane mnogo več.

Poizkušnje na zahtevno zaston!

Piše se naj na liferanta nadvojvod. komore M. Paraskovich, z. o. z., Dunaj, VI., Mariahilferstr. 51, poštni predal št. 16.

Glavna zaloga za planinske dežele: Mr. pharm. Ig. Schille, veligradovna drož in sanitetnih predmetov „Samariter“, Gradeč, Sackstraße 14.

Poskušeni umor.

Poročali smo v zadnji številki obširno o zločinskem napadu, ki se ga je poizkusilo v bližini italijanske meje na življenje nadvojvode Jožefa Ferdinanda. Duhovnik vikar Kadenaro v Srednjah najel je pijanca Ipaveca, da naj pred automobile nadvojvode vrže bombo. Poročali smo tudi, da se je Ipavec v pisanosti izdal in da so orožniki njega ter njegovega duhovniškega zapeljivca za-

Erzherzog Josef Ferdinand

prli. Danes prinašamo sliko nadvojvode Jožefa Ferdinand, ki stoji danes v 40. letu svojega življenja. On je eden najpričujnejših članov cesarske družine. Danes poseuje posel feldmaršallajtnanta in zapovednika 3. infanterijske divizije. Njegov garnizija je Linz. O poskušenem umoru laških zločincev bodovali tekmo sodniške preiskave še natančneje naročali.

Življenje v mestu in na deželi.

Pred par dnevi srečal sem na cesti v Budimpešti starega znance; izgledal je bleš in bolan. Izpregorovil sem nekaj besed z njim ter izvedel, da se je že pred več kot enim letom iz svoje domovine v mesto preselil; mislil je, da se bode v mestu „bolje naprej spravil“. A v mestu je imel nesrečo, izgubil je hitro svoj mali kapital; zdaj ko je zamora kakšno službo iskal, gleda grozni bedi nasproti. Ta dogodek mi je dal povod, da napišem sledeče vrstice; opazil sem namreč v zadnjih letih, da je veselje do odpotovanja v mesta vedno večje.

Usodepolna zmota je in njena posledica gospodarska škoda, da se mnogi prebivalci dežele v mesto silijo, češ da bodejo tam baje „bolje in lažje naprej prišli.“ Tukaj velja pregovor, da ni vse zlato, kar se sveti. Nekateri gredo v mesto v resnici le iz stremljenja, da se izobražijo in svoj gospodarski položaj izboljšajo. Drugi pa, zlasti mladi ljudje, iščejo v mestu več zabave in vzivjanja, veš lukusa in več življenskih prijetnosti. Ali koliko se jih zmoti in jih izgine v tem vrtincu! To velja zlasti za ženske osebe, ki svojo čast prodajo.

To veselje do preselitve iz dežele v mesta, zlasti v velika mesta, vzelje je v novejšem času kmetijstvu najkreplejše in najpodjetnejše pomagače; v velikih mestih pa se zbira brezposelnost, stanovalna beda, nравnostna škoda in kot posledica vedno večja nezadovoljnost v ljudstvu, tako da zamorejo le še policija in vojaštvo mir vzdržavati.

Le oglejmo si enkrat stanovanja takih vbojnih ljudi! To so večinoma temne beznice na dvoriščih in mokre kleti. Taka stanovanja so mnogokrat celo po zimi nekurjena, brez zraka, dostikrat brez postelj in čednosti. In tukaj živijo skupaj moški, žene, dekleta, fantje in otroci. Kje ostaja tu nравnost, kje ednostavna skrb za zdravje? In pri temu primanjkuje še potrebine hrane, redne oblike, zanesljivega zaslaska.

Ali je potem čudež, ako se omamijo take osebe z žganjem, ako propadajo telesno in nравno, ako dostikrat nad življenjem obupajo, ako pridejo v hudi revščini do goljnjuje in tativne?

Odprite oči! Roko na srce in vsak čitatelj bode iz lastne izkušnje priznal, da je to jako žalostna, celo grozna zadeva.

Navadni vaški prebivalec niti ne vede, kako srečen je celo v najrevnejših razmerah z ozirom na to mestno bedo. Koliko jih v mestih propada in umira, brez da bi jih le ena usmiljena roka dosegla!

V mestu se drug za druga ne briga. Na deželi pa še velja krščanska ljubezen do bližnjega. Kako srečen je tisti, ki si prihrani, čeprav revno, a človeku primerno usodo v zadnji kmetski vasi in ki ne pride v tak položaj, kadar oni reveži v mestih!

(Po „Allg. Bauernzeitung.“)

Svoje zaupanje daruje

izkušena gospodinja opravljeno

MAGGI JEVIM kockam

(gotova goveja juha)

á 5 h

ker so te garantirano z največjo
natančnostjo narejene in v kakovosti

najboljše.

Edino prave

z imenom Maggi in

varstveno znamko zvezdo s križcem.

Dopisi.

Vurberg. Neko pretečenih nedelj potuji več posestnikov na našo prošnjo župan v neki nas težko zadevajoči stvar činskem urad. Ker pa ga župana nismo našli smo ga čakali do pozno v noč; končno ga je pripeljal njegova hčerka, medtem ko že v njegovem listniku naspali, iz gostilne nega domu. Ko je tedaj prišel (upanja ste malo imeli, da bi nam kaj pomagal) (namesto da bi se opravili, da nas je pustili) tarnati, kaj trpi vse za korist ter da še pri tem gor plača. Gospod župan to verujemo, da trpiš ter te zato tudi jemo, da pri tvojem trpljenju občani, Karčvinarji, tako malo koristi občinstva dela vse na korist občine, kaže že dej je sl. okrajni zastop pred nekim časom potrebuje, ti vpeljati revizijo občinskih od deželnega odbora. Pri omenjeni meni je našlo gotovo več nedostatkov in nepočas, ker je občinski odbor primoran bil pravč izvršena dela več sklepov delati; na pa je deželni revizor zapovedal, da občinstvo ne sme z občinskim premoženjem revoljeno okrajnega odbora svojevoljno ravnati ter stem spravil občino kakor pod la okrajnega odbora, g. županu pa pri tem tako grobem slučaju zapretil z odstavcem pa plačuješ, g. župan, pri svojem trpljenju občino še „gor“, to je pa čudno pri tem imati več funkcionarjev kot so jih tvoje imeli na razpolago, ter se vam je vedno zvihala, tako da so se stroški za občinstvo podvajili če ne celo potrojili. Prejšnji vekateri so pa vendar nekaj sami storili, ne nikoli pritoževali pri njih majhni pleči „gor“ plačevali; so pač menda manj plati jih nismo nikoli, da bi šli v nedelo ne krčmo kot v cerkev in pridigo redno nositi da bi prišli kdaj od nedeljske božje se pondeljek v jutru domu ali da bi po tem s puško pijani za svojimi ženami letali, bi si one morale vsak večer pri drugemu prenočišču iskati. Ker se tako pritožuje, te opozarjam na § 12 občinskega volilca da nam skoro daš priliko (saj čas bi tega težavnega bремena rešiti; s takimi nostenimi in voljo moža nam menda ne bo najti, ker drugači se nam res vsled pravskih celo posusili. — Ker se bo občinstvo te moral v kratkem vršiti, zatoraj volilci. Nekateri volilci govorijo: Ja posojilnicu velj, toraj moram voliti proti svojem prijateljem na komando, drugač se me tirja; drugač šel voliti, pa se potem zve, kaj bi volil spet zamera, zatoraj raj ne grem; nekaj rečejo: tako ne morem voliti kakor se gotove strani vsiljuje, drugač pa niso to vimo. To so izgovori, prazni za mož, ope svojih dolžnosti in pravic zaveda. La opeko dobite legitimacije (katero bo vsak človek tudi je gosp. župan nekje rekel, da vvede se jih najbolj veselijo, jih dobili ne Piš zadnji strani tiskane postave, iz katere razvidli, da so tudi občinske volitve tajne, da jih vsak volilec sme po svojem izvrševati, da vam tudi posojilnik oziroma nič zapovedati ne more. Ne mislim se zvedelo, kako bo kdo volil; zato pravčasno poskrbelo, da se gospod bo mogel hvalebiti, kakor pred tremi leti pravil, da je vedel za vsakega volilca kateri volil. Ne dajte se hujskati ob bodo svojedobno agitirali od koče do ljudi, kateri živijo od naših žuljev, če je malo ali sploh nikakih davkov občinskih doklad ne, od ljudi kateri se hujskarijami do sedaj v mirni občini povzročili dovolj prepirov, kletev in (Sramotno! Opomb. ured.), katerim večja brigă kot njih stanovske dolžnosti ravnjo na volišče, če tudi je gosp. in katerimi odborniki pri večih prilikah da ne pustijo nikoga drugega v odbor, se li res ti čutijo najbolj pametne, vsi smo menda sami butnili; ali imajo pa bo vest, da se nas bojijo katerega Volite tedaj može, kakor so pred leti spod Gunčer, župnik blagega spomena može iz svoje sredine, kateri imajo spom